

РЕШЕНИЕ

№ 18842

С., 16.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 179 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и трети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ГЕРГАНА ИВ. КРАТУНКОВА**

при участието на секретаря Р.Д.

като разгледа докладваното от **ГЕРГАНА ИВ. КРАТУНКОВА** Гражданско дело № 20231110126278 по описа за 2023 година

Ищецът **З.Б.В.И.Г.”АД** е предявил срещу ответника **С.О.** кумулативно обективно съединени искове с правно основание чл. 410, ал.1 КЗ във вр. с чл. 49, във вр. с чл. 45 от ЗЗД за осъждане на ответника **С.О.** да заплати сумата от 227,59лв., представляваща изплатеното по застраховка „Каско” обезщетение за застрахователно събитие, настъпило на 28.09.2022 г. в **С.** от виновно противоправно поведение, изразяващо се в необезопасяване и необозначаване на неравности на пътното платно на длъжностни лица, които са служители на ответника, ведно със законната лихва върху претендираната сума от датата на завеждане на исковата молба до пълното изплащане на сумата. Претендира разноси, включително и адвокатско възнаграждение. Ищецът твърди, че в срока на застрахователното покритие по договор за имуществено застраховане по застраховка „Каско Стандарт”, на 28.09.2022 г. е настъпило застрахователно събитие – застрахованият лек автомобил с марка „Волво“ модел „ХС 90“ с рег. № ***, преминава през необезопасена и несигнализирана неравност пътното платно (дупка) находяща в ****“, в причинна връзка с което са причинени щети на застрахования автомобил. Твърди, че щетите са на стойност 227,59 лв. Претендира разноси.

Ответникът **С.О.**, в законоустановения едномесечен срок дава становище за неоснователност на предявения иск. Оспорва наличието на валидно застрахователно правоотношение. Оспорва настъпилите увреждания по застрахования автомобил, както и че събитието представлява покрит застрахователен риск. Оспорена е и причинно-следствената връзка между процесното ПТП и тръдяното увреждане на автомобила. Отделно заявява, че е изплатено застрахователно обезщетение в завишен размер. Претендира разноси.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства по свое убеждение и съобразно чл. 235 ГПК във връзка с посочените от страните доводи, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От представените по делото писмени доказателства - застрахователна полица № 47042222252949 със срок на валидност от 15.04.2020г.- 14.04.2023г.. се установява, че към датата на настъпване на ПТП – 28.09.2022г. между ищеца и собственика на марка „Волво“ модел „ХС 90“ с рег. № ***, е било налице валидно правоотношение по договор за имуществена застраховка „Каско“.

Не се спори между страните, а и от представените доказателства се установява, че ищецът е заплатил застрахователно обезщетение за вредите от процесното ПТП в размер на

227,59лв.

Отделно от това по делото са представени общи условия на ищеца за застраховка на моторни превозни средства „Каско на МПС“, от които е видно, че покритието обхваща материални щети причинени при пътно-транспортно произшествие.

По делото са събрани гласни доказателства посредством разпита на свидетеля М. Г. – водач на процесния автомобил, заявява, че на посочената дата е управлявала процесния автомобил към сервиз за обслужване. Движела се по много разбит път в С., който водел към Околовръстен път на София, когато на таблото на автомобила се появил знак на таблото на автомобила. След като оставила автомобила на сервиз от там и се обадили, че имало спукана гума на колата. Свидетелката потвърждава, че знакът на таблото на автомобила се появил докато карала по разбития път. Свидетелката твърди, че не си спомня името на улицата, но се движела водена от навигацията на автомобила, като пътят бил в толкова лошо състояние, че се чудела дали изобщо от там трябва да мине. Свидетелката посочва, че тя е попълнила заявлението до застрахователя.

Приета по делото е САТЕ от заключението на която се установява, че размерът на щетите причинени от процесното ПТП възлиза на 234,44лв. Посочва, че от техническа гледна точка нанесените щети се намират в причинно-следствена връзка с твърдения механизъм на настъпване на ПТП.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 410, ал. 1 КЗ ищецът, заплатил обезщетението за причинените вреди, има право да иска възстановяването им от този, който виновно ги е причинил. Не е спорно между страните, че процесният участък е част от общински път по смисъла на чл. 3, ал. 3 от Закона за пътищата, поради което и на основание чл. 19, ал. 1, т. 2 и чл. 31 ЗП ответникът С.О. е длъжен да осъществява дейностите по управлението му. Нейно задължение е, с оглед разпоредбата на чл. 13 ЗДвП е да означаи опасностите по пътя с необходимите пътни знаци с оглед предупреждаване на участниците в движението.

Общината като юридическо лице осъществява дейностите по чл. 31 ЗП и чл. 13 ЗДвП чрез своите служители или други лица, на които е възложила изпълнението. В конкретния случай именно бездействието на последните по небезопасяването на пътя е довело и до неизпълнение на задължението по чл. 31 ЗП и чл. 13 ЗДвП, поради което и на основание чл. 49 ЗЗД ответникът носи отговорност за причинените при процесното ПТП вреди, свързани с неизпълнение на задълженията на неговите служители или други изпълнители.

С оглед горното се налага извод, че ищецът има основание за суброгация в правата по чл. 49 ЗЗД на застрахования при него собственик на увреденото МПС срещу ответника.

По отношение на възражението на ответника за нарушение на чл.125,т.8 ЗДвП вр. чл.6, т.4 от Наредба Из-41 от 12 януари 2009г. за документите и реда за съставянето им при ПТП реда за информиране на МВР, КФН и Информационен център към гаранционния фонд, тъй като ПТП не е било посетено от КАТ съдът намира следното: действително свидетелят заяви, че не е сигнализирил в полицията за настъпването на процесното ПТП. Дори в съответствие с изискването на чл.125,т.8 от ЗДв.П да бе съставен протокол за ПТП, то той не би се ползвал с формалната и материална доказателствена сила относно механизма на ПТП, тъй като досежно това обстоятелство той би имал характера само на частен документ, след като този факт не е възприет лично от длъжностното лице- съставител на документа. Механизмът на ПТП подлежи на доказване с всички допустими доказателства по ГПК, а в конкретния случай безспорно е установен със събраното гласно доказателство и заключението на САТЕ.

По въпроса в какъв размер е възникнало регресното вземане на ищеца, следва да бъде съобразена съдебната практика, съгласно която при съдебно предявена претенция съдът следва да определи застрахователното обезщетение по действителната пазарна стойност на вредата към момента на настъпване на застрахователното събитие, като ползва заключение на вещо лице. Съгласно заключението на автотехническата експертиза стойността на ремонта на причинените щети възлиза на сумата от 234,44 лева, поради което предявеният иск се явява основателен до пълния предявен размер.

По разностите:

При този изход на делото на основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца „Дженерали застраховане“ АД следва да бъдат присъдени своевременно поисканите и направени разноски в размер на 50лв - държавна такса в исковото производство, 300лв. – депозит САТЕ, 50лв. депозит за свидетел и 480лв. адвокатски хонорар, които му се дължат в пълен размер.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА С.О., с БУЛСТАТ *** и с адрес в *** да заплати на З.,Б.В.И.Г.”АД ЕИК *** със седалище и адрес на управление С., ул. „***” №5, на основание чл. 410, ал. 1 КЗ, вр. чл. 49, вр. чл. 45, ал. 1 ЗЗД сумата в размер на 227,59 лева, представляваща регресно вземане за платено от ищеца обезщетение по застраховка „Каско “ за вреди на МПС лек автомобил с марка „Волво“ модел „ХС 90“ с рег. № ***, причинени при ПТП, настъпило на 28.09.2022 г., при движение по * “в С. поради попадане на автомобила в необезопасена и несигнализирана дупка на пътното платно, ведно със законната лихва върху сумата от 16.05.2023 г. до окончателното изплащане на вземането, както и на основание чл.78,ал.1 ГПК сумата от 880лв. – разноски по делото.

Решението може да бъде обжалвано пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____